
Document de ședință

B8-0546/2018

14.11.2018

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Comisiei

în conformitate cu articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la rolul Oficiului german de asistență socială pentru copii și tineret
(*Jugendamt*) în litigiile familiale transfrontaliere
(2018/2856(RSP))

Cecilia Wikström

în numele Comisiei pentru petiții

Rezoluția Parlamentului European referitoare la rolul Oficiului german de asistență socială pentru copii și tineret (*Jugendamt*) în litigiile familiale transfrontaliere (2018/2856(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 227 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolul 81 alineatul (3) din TFUE;
- având în vedere articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 24,
- având în vedere articolele 8 și 20 din Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, care subliniază obligația guvernelor de a proteja identitatea copiilor, inclusiv relațiile lor familiale;
- având în vedere Convenția de la Viena din 1963 privind relațiile consulare, în special articolul 37 litera (b),
- având în vedere Convenția de la Haga din 29 mai 1993 asupra protecției copilului și cooperării în materia adopției internaționale,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (Bruxelles IIa)¹, în special articolele 8, 10, 15, 16, 21, 41, 55 și 57,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului²,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 15 februarie 2011 intitulată „O agendă a UE pentru drepturile copilului” (COM(2011)0060),
- având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), în special hotărârile acesteia din 22 decembrie 2010 în cauza C-497/10 PPU, *Mercredi/Chaffe*³, și

---

¹ JO L 338, 23.12.2003, p. 1.

² JO L 324, 10.12.2007, p. 79.

³ Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 decembrie 2010, *Barbara Mercredi/Richard Chaffe*, C-497/10 PPU, ECLI:EU:C:2010:829.

din 2 aprilie 2009 în cauza C-523/07, procedură introdusă de A.¹,

- având în vedere cartografierea sistemelor de protecție a copilului realizată de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene,
  - având în vedere numărul foarte mare de petiții primite cu privire la rolul Oficiului german de asistență socială pentru copii și tineret (*Jugendamt*) în litigiile familiale transfrontaliere,
  - având în vedere recomandările din raportul privind vizita de informare în Germania (23-24 noiembrie 2011) pentru a realiza anchete legate de petițiile privind rolul Oficiului german de asistență socială pentru copii și tineret (*Jugendamt*),
  - având în vedere Rezoluția sa din 28 aprilie 2016 referitoare la protejarea interesului superior al copilului în toată Uniunea Europeană, pe baza petițiilor adresate Parlamentului European²;
  - având în vedere recomandările din 3 mai 2017 ale Grupului de lucru al Comisiei pentru petiții pentru probleme referitoare la bunăstarea copilului,
  - având în vedere articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Comisia pentru petiții din cadrul Parlamentului a primit, în ultimii 10 ani, petiții în care un număr foarte mare de părinți care nu sunt germani denunță discriminarea sistematică și măsurile arbitrare luate împotriva lor de către Oficiul german de asistență socială pentru copii și tineret (*Jugendamt*) în litigiile familiale cu ramificații transfrontaliere care implică copii, în chestiuni legate, printre altele, de răspunderea părintească și încredințarea copilului;
- B. întrucât *Jugendamt* joacă un rol central în sistemul german de drept al familiei, deoarece este una dintre părți în toate disputele familiale care implică copii;
- C. întrucât în cadrul disputelor familiale care implică copii, *Jugendamt* emite judecătorilor o recomandare, care este practic obligatorie, și poate adopta măsuri temporare, cum ar fi „Beistandschaft” (consiliere juridică), ce nu pot fi contestate;
- D. întrucât *Jugendamt* este responsabil pentru punerea în aplicare a deciziilor luate de instanțele germane; întrucât interpretarea largă a acestor decizii de către *Jugendamt* s-a făcut de multe ori în detrimentul protejării efective a drepturilor părinților care nu sunt germani;
- E. întrucât nerecunoașterea și neexecutarea de către autoritățile germane competente a deciziilor și hotărârilor judecătorești luate de autoritățile judiciare din alte state membre ale UE în litigiile familiale cu ramificații transfrontaliere pot reprezenta o încălcare a principiului recunoașterii reciproce și încrederii reciproce între statele membre, periclitanđ astfel protecția efectivă a interesului superior al copilului;
- F. întrucât petiționarii denunță faptul că, în litigiile familiale cu implicații transfrontaliere,

---

¹Hotărârea Curții (Camera a treia) din 2 aprilie 2009, A, C-523/07, ECLI:EU:C:2009:225.

²JO C 66, 21.2.2018, p. 2.

protejarea interesului superior al copilului este sistematic interpretată de autoritățile competente din Germania prin nevoia de a asigura faptul că copiii rămân pe teritoriul Germaniei, chiar și în cazurile în care au fost raportate abuzuri și violență domestică împotriva părintelui care nu este german;

- G. întrucât părinții care nu sunt germani au denunțat în petițiile lor consilierea și asistența juridică insuficiente sau absența totală a acestora, furnizate de autoritățile naționale din țara lor de origine în cazurile în care au fost adoptate proceduri judiciare și administrative discriminatorii sau dezavantajoase împotriva lor de către autoritățile germane, inclusiv de *Jugendamt*, în litigiile familiale în care sunt implicați copii;
- H. întrucât toate instituțiile UE și statele membre trebuie să garanteze pe deplin protecția drepturilor copiilor, astfel cum sunt consacrate în Carta drepturilor fundamentale a UE; întrucât interesul superior al copilului, asigurat în primul rând și cel mai bine în propria sa familie, este un principiu fundamental care ar trebui respectat ca principiu director al tuturor deciziilor luate la toate nivelurile cu privire la îngrijirea copiilor;
- I. întrucât mobilitatea tot mai mare în interiorul UE a dus la creșterea numărului de litigii transfrontaliere privind răspunderea părintească și încredințarea copilului; întrucât Comisia trebuie să își intensifice eforturile de promovare în toate statele membre, inclusiv în Germania, a punerii în aplicare coerente și concrete a principiilor prevăzute în Convenția ONU privind drepturile copilului, ratificată de toate statele membre ale UE;
- J. întrucât domeniul de aplicare și obiectivele Regulamentului Bruxelles IIa se bazează pe principiul nediscriminării pe motiv de naționalitate între cetățenii Uniunii și pe principiul încrederii reciproce între sistemele judiciare ale statelor membre;
- K. întrucât dispozițiile Regulamentului Bruxelles IIa nu ar trebui să permită în niciun caz să se abuzeze de obiectivele care stau la baza acestuia de a asigura respectarea și recunoașterea reciprocă, de a evita discriminarea pe motiv de naționalitate și, mai presus de toate, de a proteja într-adevăr interesul superior al copilului în mod obiectiv;
- L. întrucât absența unor verificări exacte și detaliate ale caracterului nediscriminatoriu al procedurilor și practicilor adoptate de autoritățile germane competente în litigiile familiale cu ramificații transfrontaliere care implică copii poate avea un efect negativ asupra bunăstării copilului și poate duce la mai multe încălcări ale drepturilor părinților care nu sunt germani;
- M. întrucât Curtea Constituțională Federală din Germania a hotărât că o instanță poate solicita audierea unui minor care încă nu a împlinit trei ani în momentul deciziei; întrucât în alte state membre ale UE, copiii de această vârstă sunt considerați a fi mult prea mici și insuficient de maturi pentru a fi consultați în disputele care îi implică pe părinții lor;
- N. întrucât dreptul copilului la viața de familie nu ar trebui să fie periclitat de exercitarea unui drept fundamental precum libertatea de circulație și de ședere;
- O. întrucât jurisprudența CJUE stabilește în legislația UE noțiunea autonomă de „reședință obișnuită” a copilului și multitudinea de criterii care trebuie utilizate de instanțele

naționale pentru a stabili reședința obișnuită;

- P. întrucât din articolul 24 al Cartei drepturilor fundamentale a UE reiese că, în afara cazului în care acest lucru contravine interesului copilului, copiii au dreptul să întrețină cu regularitate o relație personală și contacte directe cu părinții atunci când părinții își exercită dreptul la liberă circulație,
1. constată cu profundă îngrijorare că problemele legate de sistemul german de drept al familiei, inclusiv rolul controversat al *Jugendamt*, denunțat prin petiții de către părinți care nu sunt germani, rămân în continuare nerezolvate; subliniază că Comisia pentru petiții primește în permanență petiții din partea unor părinți care nu sunt germani, în care se indică discriminări grave ca urmare a procedurilor și practicilor concret adoptate de autoritățile germane competente în litigiile familiale transfrontaliere care implică copii;
  2. condamnă toate cazurile de discriminare a părinților care nu sunt germani de către *Jugendamt*;
  3. atrage atenția asupra eforturilor îndelungate depuse de Comisia pentru petiții pentru a se ocupa de petițiile privind rolul *Jugendamt*; ia act de răspunsurile detaliate furnizate de ministerul de resort german privind funcționarea sistemului german de drept al familiei, însă subliniază că Comisia pentru petiții primește în mod constant petiții referitoare la presupusa discriminare a părintelui care nu este german;
  4. subliniază obligația autorităților naționale, prevăzută în Regulamentul Bruxelles IIa, de a recunoaște și aplica hotărârile pronunțate într-un alt stat membru în cauzele în care sunt implicați copii; își exprimă îngrijorarea că, în litigiile familiale cu implicații transfrontaliere, autoritățile germane pot refuza sistematic recunoașterea hotărârilor judecătorești pronunțate în alte state membre în cauzele în care copiii sub trei ani nu au fost audiați; subliniază că acest aspect subminează principiul încrederii reciproce cu alte state membre ale căror sisteme juridice stabilesc limite de vârstă diferite pentru audierea unui copil;
  5. regretă că Comisia nu a introdus verificări exacte ale procedurilor și practicilor utilizate în sistemul german de drept al familiei, inclusiv de către *Jugendamt*, în cadrul litigiilor de familie care au implicații transfrontaliere, nereușind astfel să protejeze efectiv interesul superior al copilului și toate celelalte drepturi aferente;
  6. insistă asupra importanței colectării de către statele membre a unor date statistice privind procedurile administrative și judiciare care se referă la încredințarea copilului și implică părinți străini, în special privind rezultatul hotărârilor, pentru a permite o analiză detaliată a tendințelor înregistrate de-a lungul timpului și pentru a furniza indici de referință;
  7. reliefează, în conformitate cu jurisprudența CJUE, noțiunea autonomă de „reședință obișnuită” a copilului în legislația UE și multitudinea de criterii care trebuie utilizate de instanțele naționale pentru a stabili reședința obișnuită;
  8. invită Comisia să se asigure că reședința obișnuită a copilului a fost stabilită în mod corespunzător de către instanțele germane în cazurile menționate în petițiile primite de

Comisia pentru petiții;

9. critică ferm absența datelor statistice privind numărul de cauze din Germania în care hotărârile judecătorești nu au fost conforme cu recomandările *Jugendamt* și privind rezultatele litigiilor familiale ce au implicat copii ai unor cupluri binaționale, în pofida solicitărilor repetate în decursul mai multor ani ca astfel de date să fie colectate și puse la dispoziția publicului;
10. invită Comisia să evalueze, în privința petițiilor în cauză, dacă instanțele germane au respectat în mod corespunzător dispozițiile Regulamentului Bruxelles IIa atunci când și-au stabilit competențele și dacă au luat în considerare hotărârile sau deciziile emise de instanțele judecătorești ale altor state membre;
11. condamnă faptul că, în cazurile de acces parental supravegheat, incapacitatea părinților care nu sunt germani de a respecta procedura impusă de funcționarii *Jugendamt* de adoptare a limbii germane ca limbă de conversație cu copiii lor a condus la întreruperea abruptă a conversațiilor și la interzicerea contactului dintre acești părinți și copiii lor; consideră că această procedură adoptată de funcționarii *Jugendamt* constituie o discriminare clară, bazată pe origine și limbă, a părinților care nu sunt germani;
12. este ferm convins că, în cazurile de acces parental supravegheat, autoritățile germane trebuie să permită toate limbile parentale în timpul conversațiilor dintre părinți și copiii lor; solicită crearea unor mecanisme care să garanteze că părinții care nu sunt germani și copiii lor pot comunica în limba lor comună, deoarece utilizarea acestei limbi joacă un rol esențial în menținerea unor legături emoționale puternice între părinți și copiii lor și asigură protecția efectivă a patrimoniului cultural și a interesului copiilor;
13. este ferm convins că trebuie să se dea curs în mod coerent și efectiv recomandărilor cuprinse în raportul final din 3 mai 2017 al Grupului de lucru pentru probleme referitoare la bunăstarea copilului al Comisiei pentru petiții, în special celor legate direct sau indirect de rolul *Jugendamt* și de sistemul german de drept al familiei;
14. reamintește Germaniei obligațiile sale internaționale în temeiul Convenției ONU privind drepturile copilului, inclusiv în temeiul articolului 8 din aceasta; consideră că toate autoritățile germane competente trebuie să realizeze îmbunătățiri majore pentru a proteja în mod adecvat dreptul copiilor cuplurilor binaționale de a-și păstra identitatea, inclusiv relațiile familiale, astfel cum sunt recunoscute de lege, fără nicio imixtiune ilegală;
15. consideră că, având în vedere articolul 81 din TFUE, Comisia poate și trebuie să joace un rol activ în asigurarea în întreaga Uniune a unor practici nediscriminatorii echitabile și coerente față de părinți atunci când sunt tratate cazuri transfrontaliere de încredințare a copilului;
16. invită Comisia să se asigure că sunt desfășurate verificări exacte ale naturii nediscriminatorii a procedurilor și practicilor utilizate în sistemul german de drept al familiei, inclusiv de către *Jugendamt*, în cadrul litigiilor familiale transfrontaliere;
17. invită Comisia să intensifice formarea și schimburile internaționale în rândul funcționarilor din cadrul serviciilor sociale, cu scopul de a crește gradul de sensibilizare

cu privire la activitatea omologilor lor din alte state membre și de a face schimburi de bune practici;

18. evidențiază importanța unei cooperări strânse și a unei comunicări eficiente între diferitele autorități naționale și locale implicate în procedurile de plasament al copiilor, de la serviciile sociale până la autoritățile jurisdicționale și centrale;
19. reliefează necesitatea de a îmbunătăți cooperarea judiciară și administrativă reciprocă dintre autoritățile germane și autoritățile celorlalte state membre ale UE în vederea garantării încrederii reciproce în ceea ce privește chestiunile legate de recunoașterea și aplicarea în Germania a deciziilor și hotărârilor judecătorești adoptate de către autoritățile altor state membre ale UE în litigii familiale cu elemente transfrontaliere în care sunt implicați copii;
20. reamintește importanța de a le furniza, fără întârziere, părinților care nu sunt germani, de la început și în fiecare etapă a procedurilor legate de copii, informații complete și clare privind procedurile și posibilele consecințe ale acestora, într-o limbă pe care părinții în cauză o înțeleg pe deplin, pentru a evita cazurile în care părinții își dau consimțământul fără a înțelege pe deplin implicațiile angajamentelor lor; invită statele membre să pună în aplicare măsuri specifice menite să îmbunătățească asistența juridică, ajutorul, consilierea și informațiile furnizate resortisanților lor atunci când aceștia denunță proceduri judiciare și administrative discriminatorii sau dezavantajoase adoptate împotriva lor de către autoritățile germane în litigiile familiale transfrontaliere în care sunt implicați copii;
21. subliniază că situațiile denunțate, în care părinții care nu sunt germani nu pot să comunice cu copiii lor în limba lor maternă comună în timpul vizitelor, constituie o discriminare pe motive de limbă, fiind, totodată, contrare obiectivului de a promova multilingvismul și diversitatea contextelor culturale în Uniune, și încalcă drepturile fundamentale ale libertății de gândire, de conștiință și de religie;
22. își exprimă îngrijorarea în legătură cu cazurile prezentate de petiționari privind termenele scurte stabilite de autoritățile germane competente și documentele trimise de autoritățile germane competente fără a furniza versiuni în limba petiționarului, care nu este german; evidențiază dreptul cetățenilor de a refuza să accepte documentele dacă acestea nu sunt redactate sau traduse într-o limbă pe care o înțeleg, astfel cum se prevede la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) 1393/2007 privind notificarea sau comunicarea actelor; invită Comisia să evalueze cu atenție punerea în aplicare în Germania a dispozițiilor prezentului regulament pentru a aborda în mod corespunzător toate posibilele încălcări;
23. invită Comisia să verifice respectarea cerințelor lingvistice în cursul procedurilor desfășurate în fața instanțelor judecătorești germane în cauzele menționate în petițiile adresate Parlamentului European;
24. își reiterează apelul adresat Comisiei și statelor membre de a cofinanța și promova crearea unei platforme pentru a oferi asistență cetățenilor UE dintr-un alt stat membru în cadrul procedurilor judiciare legate de familie;
25. reamintește statelor membre că este important să pună în aplicare în mod sistematic

dispozițiile Convenției de la Viena din 1963 și să asigure că ambasadele sau reprezentanțele consulare sunt informate de la bun început despre toate procedurile de plasament al copiilor în care sunt implicați resortisanți de-ai lor și că ele au acces deplin la documentele relevante; subliniază importanța unei cooperări consulare fiabile în acest domeniu și sugerează ca autorităților consulare să li se permită să participe la fiecare etapă a procedurilor;

26. reamintește statelor membre că trebuie să îi ofere copilului orice formă necesară și justificată de plasament familial, în conformitate cu textul articolelor 8 și 20 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, și, în special, să permită o îngrijire continuă a copiilor care țin seama de identitatea etnică, religioasă, lingvistică și culturală a copilului;
27. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.